

Kondor Katalin keményen lecsapott!

2021 március 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hol vagytok, er?s férfiak?

Naiv gondolatok jeles napok ürügyén

A karantén sok megpróbáltatást hozott az emberekre, egyebek közt elvette t?lük a közös emlékezés melenget? érzését is.

Így a minapi, a kommunizmus áldozatainak emléknapja (február 25.) sem lehetett olyan, mint amilyen huszonegy éve minden esztend?ben volt. Én magam éppen jeles napjainkról akartam elmélkedni ennek ürügyén, de mint oly sokszor, most is közbeszólt a nem létez? véletlen. Pontosabban ezredes úr.

Aki nem más, mint Bogár László, lapunk régi szerz?je és sokunk régi barátja. A címet a napokban annak alkalmából kapta, hogy immár az ezredik cikke jelent meg a Magyar Hírlapban. Nos, ezredes úr megint fején találta a szöget.

Tiszteletem jeléül is hadd idézzem egy olyan mondatát, amellyel valószín? nagyon sokan egyetértünk. „Mély meggy?z?désem, hogy a nagy nemzeti tragédiáink azért következhettek be, mert a nemzet nagy része képtelen volt átlátni, hogy mi történik vele. Bármilyen fájdalmas is ezzel szembesülni, de nem volt valóságos tudása, ha volt tudása, nem volt bátorsága.”

Vitathatatlan, hogy így van, és igaz máig, azaz a ma és a közelmúlt eseményeivel kapcsolatban is. Éppen a kommunizmus áldozatainak emléknapján beszélgettem egy – az els? évét kit?n? eredménnyel végz? – közgazdasági tanulmányokat folytató egyetemistával. Nem tudta, hogy rengeteg magyar embert hurcoltak el szovjet munkatáborokba. Ennyit a valóságos tudásról, amelynek birtoklását tagadhatatlanul igyekeztek az elmúlt évtizedekben megakadályozni. Sikerrel.

Jó volna nagyon alaposan elemezni, miért van így, s miért létezhet harminc évvel a rendszerváltozás (?) után, hogy még mindig el?fordulhat ilyesmi? Széles kör? vitákat, párbeszédeket kellene tehát szervezni, részben azért, hogy minden arra érdemes ember elmondhassa véleményét ennek a tudáshiánynak az okáról és ugyanakkor arról is, miként lehetne pótolni a hiányt.

Magam azt tapasztalom már évek óta, hogy a világ jelent?s részében (a normális világra gondolok) megnövekedett az emberek érdekl?dése saját népük és kultúrájuk múltja iránt. A mély gyökereket kutatják vagy próbálják kutatni (ha hagyják nekik), illetve ezekre kíváncsiak.

Az érdekl?d? emberek szándékai nem alantasak, nem irányulnak mások ellen, nem azért szeretnék megismerni a múltat, hogy esetleg fens?bbségüket igazolják, hanem azért, mert az fogalmazódott meg bennük, hogy a különböz? népek tapasztalata és ezek összevetése elvezethet oda, hogy megértsük, hogyan és mennyire kapcsolódnak össze a fajok, a népek, a nyelvek egymással.

Akik hitben élnek, és naponta megtapasztalják, érzik a rossz, ember-, és életidegen jelenségek beszivárgását, a világ egyre nyilvánvalóbb erkölcsi romlását, valamint a világhatalomra törekv?k, a sokszín?séget eltörölni szándékozók mesterkedéseit, azokban nagy a vágy arra, hogy megtudják, mi történik velük. Szeretnék megérteni, szeretnék a tudásukat gyarapítani és ?szinte, igaz, bölcs szavakat óhajtanak hallani. És azt sem szeretnék, ha örökösen szembe akarnák ?ket állítani.

Persze ha már megszületett a szembenállás, mint például a velejéig igazságtalan trianoni döntések esetében, megértésr?l nem beszélhetünk. Tisztázásról, ennek szándékáról viszont igen, de csak annak leszögezésével, hogy ahol az ?szinteség hiányzik, ott nincs és nem is lesz béke soha. Ennek kapcsán pedig elgondolkodhatunk azon is, mi lesz a világgal, ha nincs és nem lesz megbékélés, párbeszéd, értelem és közeledés. Nos, hát akkor háború lesz és pusztulás, mint ahogy zajlik is már szinte minden téren, a világ urai pedig máris biztosak abban, hogy gy?ztek. A maguk ördögi szempontjaiból igazuk is van. Ám isteni szempontból soha nem lesz igazuk, mert az megkívánja a szembenézést, az ?szinteséget.

Ha visszanézünk a 20. századra (de akár az ismert történelem kezdetéig is megtehetjük ezt), több mint száz éve hull ránk a hazugságtömeg. Ha a társadalmi-történelmi eseményekkel kapcsolatban volt is igaz szó néhány történész jóvoltából, cáfolatként azonnal beindult a hazugsággyár. Valamint az igazat megírók, feltárók elleni

hadjárat. Habsburg-kor, els? világháború, Horthy-korszak, második világháború, a kommunizmus története, Trianon, 1956, a rendszerváltozás, mind-mind elferdítve, meghamisítva, elhazudva.

A mindennapjaink szintén. Gondoljunk csak Európa iszlamizációjára! Elhangzott-e egyetlen igaz szó is a menekülteknek hazudott népesség beözönlésével kapcsolatban? Annak okáról, eredetér?l, szándékairól? Nem hangzott el. Az er?szakos betelepítés viszont minket is fenyeget. Hazugságkultúrában élünk tehát, ránk kényszerített hazugságkultúrában. Ahol a csúnyára mondják, hogy szép, az er?szakra, hogy jogos és az igazra azt, hogy hamis.

Ebben a helyzetben tényleg csak egyetlen megoldás lehet: elmondani, mi történt és mi történik velünk. Ahogy ezredes úr is mondta, tudás és bátorság kell hozzá. Bátorság például azért, hogy tudatosítsuk, vegye észre mindenki, hogy a népek, kultúrák, vallások összekeverése szándékos, és a célja: hadd bizonytalanodjon el mindenki az ideológiai káoszban. S bátorság azért is, hogy a hazugságokról bizonyíthatóan mondjuk el, hogy hazugságok.

Élén a nagy (?) francia forradalom leleplezésével, amely sem szabadságot nem hozott, avagy ez a szabadság elt?nt, mint a kámfor, s van helyette szabadosság, sem egyenl?séget nem teremtett, és ezt még a legerkölcstelenebb mai politikai gazember sem merné cáfolni. Ami pedig a testvériséget illeti, az meg egyenesen nevetséges, hiszen mást sem csinál az emberiség, mint öli egymást. Most éppen az új világ hazájában, Amerikában, szigorúan a testvériesség jegyében.

Ébreszt? tehát, nem lehet elkerülni, hogy birtokában legyünk végre a valóságos tudásnak és a bátorságnak! Adja hozzá mindenki a tapasztalatát, szervezetten, okosan döntsük el, mi a teend?. Az új világrend meghirdet?inek hamis gondolatait pedig cáfoljuk meg. (Egyáltalán, hogy lehet azt rendnek nevezni, akár újnak, akár réginek, ami teljes káoszt teremt? Igazság nélkül ugyanis rend nincs és nem is lehet.)

„Hullatja levelét az id? vén fája” – így kezd?dik Komjáthy István Mondák könyve cím? kötetének minden fejezete. Kora ifjúságunk agyonolvasott könyve az ötvenes években volt kedvencünk, s játszva tanultuk meg, milyen is az a magyar mitológia. Százszor is lehullott azóta a fákról a levél, de amit olvastunk, nem felejtettük el, belénk ivódott.

„És megméretik embernek fia, s ki mint vetett, azonképpen arat” – írja Wass Albert Üzenet haza cím? versében. Sokak életére volt hatással a vers, mikor végre megismerhettük. „Ne féljetek!” – mondja egy teljes regényt e kijelentésnek szentelve Jókai Anna. Életünk min?sége összefügg halálunkkal, err?l is szól mindhárom említett írás.

Van tehát – és nekünk, magyaroknak mindig is volt – mibe kapaszkodnunk, volt kit?l hitet, bátorságot merítenünk, oly sok nagyszer? írónk, költ?nk, gondolkodónk volt és van is.

Valószín?, sokan különösnek fogják találni azt, amivel befejezem a fenti elmélkedést. A világhálón kering a történet, számomra egyik bizonyítékaként annak, amit annak idején az iskolában tanultunk az arab világ gondolkodóinak bölcsességér?l.

Interjút készítettek Dubaj uralkodójával, Rashid al Maktoum sejkkel, aki ezt nyilatkozta országa jöv?jér?l: „Nagyapám tevével járt, apám tevével járt, én Mercedesszel járok, a fiam Land Rovert hajt, az unokám is Land Roverben fog ülni, de a dédunokámnak újra meg kell járatnia a tevét… – Miért? – kérdezi a riporter. – A nehéz id?k er?s embereket nevelnek, az er?s férfiak könny? id?ket teremtenek. A könny? id?k gyenge embereket nevelnek, a gyenge emberek nehéz id?ket teremtenek.”

A nehéz id?k itt vannak, el sem akarnak menni. Hol vagytok, er?s férfiak?

Kondor Katalin

(A szerz? újságíró)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló